

Forbrydelser. Hertil er den mindre indgribende Operation: Vasektomi (Overskæring af Sædlederen), der vil kunne anvendes, naar Formaalet er af racehygiejniske Grunde at forhindre den videre Forplantning af Individet, ikke tilstrækkeligt; men der udkræves, som det fremgaar af Retslægeraadets i Kommissionsbetænkningen som Bilag 4 gængs Erklæring, egentlig Kastration, d. v. s. fuldstændig Fjernelse af Kønskirtlerne, altsaa et betydeligt mere vidtgaaende Indgreb, en virkelig Lemlæstelse af den paagældende.

Om dette Indgrebs Virkning til at opheve eller nedsætte Kønndriften hos mandlige Individder og dets Indflydelse iøvrigt for den paagældende, har Retslægeraadet i den ovenfor omtalte Erklæring udtalt følgende:

»De foreliggende Erfaringer om dette Indgrebs Virkninger er dog endnu dels for sparsomme, dels for indbyrdes uoverensstemmende til, at Resultaterne efter Raadets Skøn kan danne Grundlaget for legale Bestemmelser. Selv om man som Regel ved dette Indgreb opnaar i hvert Fald en Nedsættelse af Kønndriften, maa man dog regne med, at denne i et vist Antal Tilfælde i nogen Grad bevares for kortere eller længere Tid. Hertil kommer, at de Følger, som Kastrationen iøvrigt vil medføre for de paagældende, endnu ikke kan overses. Som almindelig Regel kan det siges, at disse Følger vil være des alvorligere, jo tidligere i Livet Indgrebet foretages. Hos ikke udvoksne Individder kan Kastration bl. a. medføre Svækkelse af de aandelige Evner, Mangel af mandligt Præg og abnorm Fedme. Hvad de udvoksne Individder angaar, saa vil her de legemlige Følger muligvis være mindre udtalte, men Kastrationen vil kunne medføre en Forandring i deres psykiske Habitus i uheldig Retning. I enkelte Tilfælde vil Sindssygdom endog kunne blive Følgen.«

Angaaende Anvendelsen af saadanne operative Indgreb andetsteds oplyses det i Kommissionsbetænkningen (Mot. Sp. 87), at man i Amerika — der i Reglen fremhæves som Foregangslandet paa dette Omraade — kun i to Stater er gaaet til at hjemle, ikke Kastration, men det mindre og som ovenfor anført, til dette Formaal utilstrækkelige Middel, Vasektomi for visse Sædelighedsforbrydelser, særlig Voldtægt og kønsligt Misbrug af Pigebørn under 10 Aar — nemlig i Washington ved Lov 22. Marts 1909 og Nevada ved Lov 17. Marts 1911. Af disse Love er Nevadas ved Dom af 25. Maj 1918 blevet erklæret for »konstitu-

tionel« (grundlovstridig), idet Konstitutionsloven forbyder Anvendelsen af »grusomme og usædvanlige Straffemidler«, hvortil den heromhandlede Straf er blevet henført, medens Washingtons Lov kun i et enkelt Tilfælde ved Dom af 3. September 1912, er blevet bragt til Anvendelse, og derefter har været et dødt Bogstav, indtil Loven nu er blevet afløst af en ny Lov af 8. Marts 1921, der kun hjemler Sterilisation i racehygiejniske Øjemed. Iøvrigt findes intet Land, der har indført tilsvarende Lovbestemmelser.

Under Hensyn til hvad der saaledes er oplyst angaaende Formaalstjenligheden og Anvendelsen af Kastration som Middel til at forhindre, at Sædelighedsforbrydere gentager deres Forbrydelser, mener man — som ovenfor anført — ikke at kunne stille noget Forslag til Regler om Anvendelse af dette Indgreb som Straf eller Straffesurrogat.

Et ganske andet Spørgsmaal er, hvorvidt og under hvilke Betingelser et operativt Indgreb bør tillades overfor Personer, der selv ønsker det bragt til Anvendelse. Herved tænkes særlig paa Personer, der, hvad enten de alt har begaaet Sædelighedsforbrydelser eller ikke, frygter for at komme til at begaa saadanne, og som, uden at de iøvrigt lider af Sygdomme, der kan berettigede til de her omhandlede operative Indgreb, gennem Sterilisation i en eller anden Form haaber at opnaa en Lindring i eller Nedsættelse af den abnorme eller særlig voldsomme Kønndrift, der truer dem med Fare. Efter den gældende Ret er et saadant Ønske uden Betydning, idet det ikke fritager den, der efterkommer det, selv om det er en autoriseret Læge, fra Ansvar efter Straffelovens § 204, naturligvis medmindre Operationen lovligt foretages i kurativt Øjemed overfor Sygdom. Herved tænkes ikke blot paa Sygdomme i de paagældende Organer, men tillige paa Sindslidelser og andre Sygdomme, idet ogsaa saadanne efter Omstændighederne vil kunne berettigede til Foretagelsen af det omhandlede operative Indgreb.

Der kunde mulig være Anledning til noget at modificere denne strenge Opfattelse af den personlige Integritet som absolut Retsgode. Dette Spørgsmaals Besvarelse henhører imidlertid ikke under Straffeloven, og man skal derfor nøjes med herom at henvise til Bemærkningerne i Kommissionsmotiverne Sp. 88—89.

Medens man saaledes ikke i den ommeldte Henseende har kunnet efterkomme det i Kvindesamfundets Adresse under